

عنوان مقاله:

دیپلماسی ترجمه انگاره ای نوآورانه، چشم اندازی نوین

محل انتشار:

پژوهش نامه ایرانی سیاست بین الملل، دوره 8، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

امیرداوود حیدرپور - فردوسی مشهد

محمد رضا هاشمی - فردوسی مشهد

محمدحسن شیخ الاسلامی - دانشکده روابط بین الملل وزارت امور خارجه

خلاصه مقاله:

دولت ها در برقراری مناسبات بین المللی و روابط ژئوپلیتیک از ابزارهای متفاوتی بهره می گیرند که دیپلماسی عمومی یکی از آن هاست. دیپلماسی عمومی هر کشور در ایجاد تصویر ملی مناسب نزد دیگران و تصحیح برداشت آن ها نقشی تعیین کننده دارد و می تواند در پیشبرد اهداف فرهنگی-سیاسی کشور ها به ویژه در مقابله با تهدید های بین المللی با هدف تامین امنیت ملی کشور ها نقش ایفا کند. ترجمه به مثابه کنشی فرهنگی و ابزاری کارا می تواند در تامین اهداف دیپلماسی عمومی نقشی مهم ایفا نماید. این مقاله بر آن است که علاوه بر پیشنهاد و تبیین مفهوم دیپلماسی ترجمه، به مثابه شاخه ای از دیپلماسی عمومی، با استفاده از روش پژوهش ترکیبی، عملکرد دستگاه های متولی دیپلماسی ترجمه را ارزیابی کند، دستگاه هایی مانند سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی، مرکز ساماندهی ترجمه، مجمع جهانی اهل بیت، جامعه المصطفی، سازمان تبلیغات اسلامی و مجتمع جهانی تقریب. ابزارهای دریافت داده های این پژوهش عبارت بودند از انجام مصاحبه اختصاصی با کارگزاران مربوط و طراحی پرسشنامه تخصصی. یافته های پژوهش نشان داد دیپلماسی ترجمه در صورتی که هوشمندانه به کار گرفته شود می تواند در زدودن انگاره های منفی از افکار عمومی کشور های دیگر و خلق تصویری مثبت از فرهنگ و جامعه ی کشور مجری این نوع دیپلماسی موثر باشد.

کلمات کلیدی:

مطالعات ترجمه، دیپلماسی عمومی، دیپلماسی ترجمه، چرخش فرهنگی، کارگزار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1353902>

